

blevet udtalt høit og lydeligt. Allerede i Aaret 1844 indgav nogle Færinger, der opholdt sig i Kjøbenhavn, et Andragende til den roestkildse Stænderforsamling om, at der maatte forundes Færingerne en Institution lig det gamle Lavthing, og i Aaret 1846 indgav ligeledes nogle Beboere paa Færøerne et Andragende til Stænderne om, at Færingerne maatte forundes et Folkething til at give Raad med Hensyn til Landets Lovgivning, og kommunale Raad til at deeltage i Landets Bestyrelse. I Anledning af dette Andragende blev der nedsat en Comitee, der indstillede, at der maatte blive udarbejdet et Forslag til en Communallov for Færøerne, og at den maatte blive forelagt Stænderforsamlingen til Betænkning, en Indstilling, der forøvrigt af Mangel paa Tid ikke kom til Forhandling i Forsamlingen. Naar der nu sees hen til, at Trangen til en Communalforfatning paa Færøerne flere Gange er bleven belyst igjennem Pressen, og at man her i Salen ofte har følt og flere Gange udtalt Savnet af en saadan Institution, da troer jeg, at man med Rette kan sige, at Regjeringen er tilstrækkelig bleven paa-mindtet, Men al Paamindelse, al Udtalelse har hidtil været forgæves; Færingerne ere endnu den Dag idag ikke tildeelte et Gode, der allerede for over en halv Sænes Aar siden blev tildeelt de øvrige danske Undersaatter. Som Uindviet veed jeg naturligviis ikke, om man i al den Tid har bevæget sig paa Betænkningernes uendelige Bane. Man har rimeligviis indhentet Betænkninger fra de locale Autoriteter; men Frugten af dette Middel har i alt Fald saa viist sig at være det, at Sagen derved er dragen betydelig i Langdrag. Jeg veed imidlertid, at man har gjort et mere alvorligt Forsøg i denne Henseende. I Efteraaret 1849 blev der nemlig af den daværende Indenrigsminister givet Ordre til Embedsmændene paa Færøerne, om at udarbejde et Udkast til en Communallov, og at drøfte et saadant Udkast i Forening med nogle af Folket valgte Mænd.

Udbyttet af denne Foranstaltning var rigtignok, saavidt det er kommet til min Kundskab, saare uheldigt, og jeg maa antage, at det heller ikke har tilfredsstillet Regjeringen,

siden dette Udbytte hverken iffor eller laar er blevet forelagt Rigsdagen.

Nødvendigheden af en Communallov er saa indlysende, at den ikke trænger til nogen Udvikling i denne ærede Forsamling, hvor Enhver vistnok føler sig overbevist om, at den er et af de kraftigste Midler til Folkets Udvikling i politisk Retning. Med Hensyn til Færøerne i Særdeleshed være det mig tilladt at sige et Par Ord. Paa et Sted, der er saa langt fjernet fra Regjeringens Sæde, ere Embedsmændene naturligviis udrustede med en Magt, der stundom er farlig, og i det Hele taget let kan give Anledning til Vilkaarlighed; de ere heller ikke, saaledes som her, undergivne den nødvendige Control med, at Embedsmagten ikke gaaer over de rette Skranke; dette vilde imidlertid opnaaes, naar en Communalforfatning blev indført. Der gives desuden umaadelig mange eiendommelige Forhold paa Færøerne, med hvilke kun den Indfødtte kan blive ret fortrolig; og saa meget mere betænkeligt er det at overlade Ordningen af det Hele til Mænd, der ofte kun komme derop, for at vinde Anciennitet, og kun betragte denne Embedsansættelse som et nødvendigt Onde, hvorigjennem de kunne stige høiere i Veiret.

Naar jeg har forsøgt at løse den Opgave, som Regjeringen i saa lang Tid ikke har kunnet løse, da vil dette maaffee anses for temmelig forvovent; men jeg har ikke kunnet afholde mig derfra; thi alle de Reformer paa Færøerne, som ere paastrængende nødvendige, kunne, forsaavidt de angaae det Indre af Landet, ingenlunde bringes istand, saalange vi ikke have en Communalforfatning, og, ligesom jeg haaber, at det Udkast, jeg har leveret, vil betragtes som et nogenlunde brugbart Grundlag, saaledes haaber jeg, at saavel den høitærede Indenrigsminister som det høitærede Thing vil staae mig bi i mine Bestræbelser for at flaffe Færingerne Noget, som de kun altfor længe have savnet. Med disse Ord tillader jeg mig at anbefale Sagens Fremme.

Da Ingen Flere begjærede Ordet, fattes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde nyde Fremme, hvilket vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.